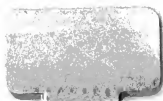

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ
ΤΩΝ ΟΥΤΩ ΚΑΛΟΥΜΕΝΩΝ
ΠΡΟΔΟΜΩΝ ΤΩΝ ΓΙΓΑΝΤΩΝ

Ν^ο 1
C
VITT EMANUELE
S^o 10

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ
ΤΩΝ ΟΥΤΩ ΚΑΛΟΥΜΕΝΩΝ
ΠΡΟΔΟΜΩΝ ΤΩΝ ΓΙΓΑΝΤΩΝ

ΔΙΑΤΡΙΒΗ

ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣΑ

Ὑπὸ τοῦ Μεγαλειοτάτου τε καὶ φιλομούσου

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΗΣ ΔΑΝΙΑΣ

ΦΡΙΔΕΡΙΚΟΥ ΤΟΥ Ζ'.

ΕΝ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙ

ΤΥΠΟΙΣ Α. ΚΟΥΚΟΥΛΑ ΚΑΙ Ρ. ΠΡΙΝΤΕΖΗ.

1860.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ
ΤΩΝ ΟΥΤΩ ΚΑΛΟΥΜΕΝΩΝ
ΠΡΟΔΟΜΩΝ ΤΩΝ ΓΙΓΑΝΤΩΝ

ΔΙΑΤΡΙΒΗ

ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣΑ

ὑπὸ τοῦ Μεγαλειοτάτου τε καὶ φιλομούσου

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΗΣ ΔΑΝΙΑΣ

ΦΡΙΔΕΡΙΚΟΥ ΤΟΥ Ζ΄.

ΕΝ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙ

ΤΥΠΟΙΣ Α. ΚΟΥΚΟΥΛΑ ΚΑΙ Ρ. ΠΡΙΝΤΕΖΙΛ.

1860.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΤΩΝ ΟΥΤΩ

ΚΑΛΟΥΜΕΝΩΝ

ΠΡΟΔΟΜΩΝ ΤΩΝ ΓΙΓΑΝΤΩΝ,

ΥΠΟ

Τοῦ Μεγαλειοτάτου καὶ φιλομούσου

Βασιλέως τῆς Δαρίας

ΦΡΙΔΕΡΙΚΟΥ ΤΟΥ Ζ'. (*)

Ἐν τῇ τελευταίᾳ ἐνικουσίᾳ συνεδριάσει τῆς βασιλικῆς τῶν ἀρχαιολόγων τῆς Ἀρκτου Ἑταιρίας, τῇ συγκροτηθείσῃ ἐν τοῖς ἀνακτόροις ἡμῶν, λόγος πολὺς ἐγένετο περὶ τοῦ τρόπου

(*) Ἡ ἀνωτέρω διατριβὴ ἀνεγνώσθη ἐν τῇ γενικῇ ἐνικουσίᾳ συνεδριάσει τῆς βασιλικῆς ἑταιρίας τῶν ἀρχαιολόγων τῆς Ἀρκτου, τῇ συγκροτηθείσῃ τὴν 29 Μαΐου τοῦ 1857 ἔτους ἐν τοῖς τοῦ Χριστιανοδούργου ἀνακτόροις, ὑπὸ τὴν ἃ ὀνόματι ἃ πράγματι προστασίαν τοῦ Μεγαλειοτάτου βασιλέως, τοῦ καὶ συγγραφέως τῆς διατριβῆς ταύτης. Τὰς ὑπὲρ τῆς προόδου τῆς ἀρκτικής ἱστορίας καὶ ἀρχαιολογίας προσπάθειας τῆς ἐντίμου τῶν ἀρχαιολόγων τῆς Ἀρκτου Ἑταιρίας θαυμάζει πᾶς ὁ πεφωτισμένος κόσμος, ὡς ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν γνωρίζει τὸ πανελλήνιον, ἐκ τῶν περὶ αὐτῆς δημοσιευομένων κατ' ἔτος παρὰ τῆς Πανδώρας εἰδήσεων. Δημοσιευθεῖσα ἡ προκειμένη διατριβὴ μετὰ τῶν πρακτικῶν τῆς ἑταιρίας, κατεχωρίσθη καὶ εἰς διάφορα ἄλλα περιοδικὰ συγγράμματα, καὶ μετεφράσθη καὶ εἰς πλείστας τῶν τῆς ἐσπερίας Εὐρώπης γλωσσῶν· ὅθεν ἠθίλομεν ἀδικήσαι τὴν ἡμετέραν φιλογλογίαν ἐὰν δὲν μετεφράζομεν καὶ ἡμεῖς αὐτήν. (Ι. Δε-Κι:γάλλας)

καθ' ὃν οἱ προπάτορες ἡμῶν, καὶ τοι στερούμενοι τῶν νῦν ἐν χρήσει μηχανικῶν μέσων, ἡδυνήθησαν κατὰ τὸν οὕτω καλούμενον λίθινον αἰῶνα, νὰ κινήσωσι τοὺς ὑπερμεγέθεις ἐκείνους λίθους, δι' ὧν κατεσκεύαζον τοὺς τάφους αὐτῶν, τοὺς γνωστοὺς ὑπὸ τὸ ὄνομα « *Πρόδρομοι τῶν Γεγάντων*, » καὶ πῶς ἡδυνήθησαν ν' ἀνυψώσωσι κολοσσιαίους λίθους μέχρι τῆς κορυφῆς τῶν τάφων, οὓς ἐστέγαζον διὰ τῶν λίθων τούτων.

Πρὸ τινων ἤδη ἐτῶν, καὶ ἰδίως ἐν τῇ ἐνιαισιῇ τῆς ἐταιρίας τύτης συνεδριάσει τῆς 21 Μαρτίου 1853, ἐξέφρασα γνώμην περὶ τούτου, δοὺς ἀπλῶς νύξιν πρὸς ἐξήγησιν γεγονότος τοσοῦτον ὑπὸ πάντων θαυμαζομένου· παρατηρήσας δὲ μετὰ ταῦτα ὅτι χρήζει ἀκριβεστεράς ἐρεύνης καὶ ἀναπτύξεως, ἀφιέρωσα τὰς στιγμὰς καθ' ἃς ἔμενον ἐλεύθερος ἀσχολιῶν κυβερνητικῶν εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο· ὅθεν ἴσως δυνηθῶ σήμερον νὰ διαλάβω περὶ αὐτοῦ ἐκτενέστερον. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν εἶχον περιοριθῆ εἰς μόνον τὸ ζήτημα· « Τίνι τρόπῳ οἱ τοῦ λιθίνου λεγομένου αἰῶνος ἄνθρωποι κατάρθωσαν ν' ἀνυψώσωσι κολοσσιαίους λίθους μέχρι τῆς κορυφῆς τῶν νεκρικῶν αὐτῶν καταλυμάτων. » Σήμερον ὁμως θέλω ἐνασχοληθῆ περὶ τὴν κατασκευὴν τῶν καταλυμάτων τούτων κατὰ τὸ σύνολον αὐτῶν· θέλω ὅθεν ἐξετάσει πῶς ἀνεύρισκον τὴν ἀναγκαίαν ὕλην, πῶς ἐξώρυττον, τίνι τρόπῳ μετεκόμιζον αὐτὴν, καὶ ἐπὶ τέλους πῶς ὠκοδομοῦν.

Ἐφρόνουν ποτὲ ὅτι ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ἐκείνῃ ἐποχῇ ὀλίγον ἢ μηδὲν ἔλαμβάνετο ὑπ' ὄψιν ἡ θέσις καθ' ἣν ὠκοδομοῦντο τὰ ὅπως οὖν ἐκτάσεώς τινος νεκρικὰ καταλύματα, καὶ ἐπομένως ὅτι ἠναγκάζοντο ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον νὰ κατασκευάζωσιν αὐτὰ εἰς τὰς αὐτὰς ἐκείνας θέσεις εἰς ἃς ἔκειντο οἱ κολοσσιαῖοι λίθοι, οἱ μέλλοντες νὰ χρησιμεύσωσι πρὸς στέγασμα. Ἦμην πρὸς τούτοις γνώμης ὅτι δὲν ἐστέγαζον τὰ καταλύματα ταῦτα ἀνυψοῦντες τοὺς λίθους, ἀλλ' ὅτι σκάπτοντες ὑπὸ τούτους ἐσχημάτιζον βαθεὰ καταλύματα εἰς τρόπον τοιοῦτον ὠκοδομημένα, ὥστε ἐξορύττοντες τὴν πέριξ γῆν

ν' ἀποτελῶσι μεμονωμένον οἰκοδόμημα, φέρον ἐπὶ τῆς κορυφῆς ὡς στέγην τὸν εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν προϋπάρχοντα κολοσσιαῖον λίθον. Προϊόντος ὁμῶς τοῦ χρόνου καὶ ὠριμώτερον σκερθεῖς, παρετήρησα ὅτι κατεσκευάζοντο ἀδιαφόρως εἰς οἰκνδήποτε θέσιν. Ἀλλὰ πρὶν προχωρήσω περαιτέρω θέλω ἀναφέρει τοὺς λόγους ἐρ' ὧν στηρίζω τὴν δόξαν μου.

Καὶ ἐν πρώτοις εἶναι πάντα ἀπίθανον νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι κατεσκευάζοντο οἱ τάφοι εἰς τόπους ἀπροσδιορίστους, καὶ ὅπου ἂν ᾔθελεν εὐρεθῇ εὐμεγέθης λίθος. Πιστευτὸν μᾶλλον καὶ σχεδὸν βέβαιον ὅτι κατὰ τὴν ἀρχαίαν ἐκείνην ἐποχὴν, ὑπάρχον ἐν ταῖς πεδιάσιν ἡμῶν πλείονες ἢ σήμερον κολοσσιαῖοι κοκκωτοὶ λίθοι· εἶναι δὲ ὡσαύτως πιθανὸν ὅτι ἕνεκα τοῦ μεγάλου πληθυσμοῦ τῶν κατοίκων, οἱ λίθοι οὗτοι κατηναλίσκοντο χρησιμεύοντες εἰς διαφόρους οἰκοδομὰς, ὥστε μετὰ τινα χρόνον ἡναγκάσθησαν νὰ μεταφέρωσιν ἄλλοθεν ἄλλους.

Ἐπειδὴ δὲ οἱ πλείστοι τῶν τάφων τούτων εἰσὶ κεκαλυμμένοι ὑπὸ διαφόρων λίθων κατὰ σειρὰν καὶ συμμετρῶς τεθειμένων, ἔπεται ὅτι δὲν προέκυψε τοῦτο ἐξ ἡφαιστείου καταστροφῆς, ὅπως οἱ γεωλόγοι ἀξιούσιν, ἀποδίδοντες εἰς τοιαύτην τὴν εἰς τὰς χώρας ταύτας ὑπαρξίν τῶν κοκκωτῶν λίθων.

Ἐκτὸς τούτου οἱ λίθοι, οἱ ἀποτελοῦντες τὰς στέγας τῶν νεκρικῶν τούτων καταλυμάτων, κεῖνται σχεδὸν ἀείποτε ἔχοντες πρὸς τὰ κάτω τὴν λεῖαν αὐτῶν ἐπιφάνειαν, ἐνῶ οἱ εἰς τὰς πεδιάδας μας τυχαίως εὐρισκόμενοι κολοσσιαῖοι λίθοι, ἔχουσι πρὸς τὰ κάτω ἐν τῇ γῇ τὰς ἀνωμάλους καὶ ὀξείας αὐτῶν πλευράς, συμφώνως πρὸς τὰς ὑπὸ τῆς γεωλογικῆς πρεσβευομένης θεωρίας. Ἐπομένως ἐὰν οἱ τάφοι κατεσκευάζοντο ἐν τῇ αὐτῇ θέσει ὅπου ἔκειντο οἱ λίθοι καὶ ἰδίως ὑπὸ τοῦς αὐτοὺς λίθους, ὡς ἀνωτέρω εἶπον, πῶποτε ἢ τοῦλάχιστον λίαν σπανίως ᾔθελεν ὑπάρχει πρὸς τὸ κάτω μέρος ἡ λεῖα αὐτῶν ἐπιφάνεια, ὅπως σήμερον εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ τοιοῦτου εἶδους οἰκοδομήματα.

Ἴδού οἱ λόγοι οἱ περακινήσαντές με νὰ μεταβάλλω γνώ-

μην καὶ νὰ μελετήσω ἐκ νέου τὸ περὶ τῆς κατασκευῆς τῶν οἰκοδομῶν τούτων ζήτημα. Νῦν δὲ θέλω ἐκθέσει ἐν συνόψει τὸ ἀποτέλεσμα τῶν σκέψεών μου, στριζομένων ἐπὶ τινων δοκιμῶν ἃς ἐπεχείρησα πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ὑποθέσεώς μου ταύτης.

1. *Περὶ τῆς ἐμπειρίας τῶν ἀρχαίων εἰς*

τὴν ἐξόρυξιν τῶν θράξων.

Ἐν πρώτοις εἶναι ἀναμφίβολον ὅτι εἰς πᾶσαν ἀρχαιολογικὴν ἐρευναν πρέπει πρὸ πάντων νὰ ἐξετάζωμεν ἀκριβῶς τὴν κατάστασιν τῆς ὅλης ἐποχῆς· διὸ ὁ καταγινόμενος εἰς τὸ ζήτημα τοῦ λιθίνου λεγομένου αἰῶνος, ὀφείλει νὰ σπουδάσῃ ὅσον τὸ κατὰ δύναμιν τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, τὰς κλίσεις καὶ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐπ' αὐτῆς ἀκμασάντων, καὶ ποῖά τινα προβλήματα ἐθεώρουν ἀναγκαῖα, ἐφιστώντες ἐπ' αὐτῶν πᾶσαν τὴν προσοχὴν των.

Ἡ τῆς ἐποχῆς ταύτης ἐπωνυμία, *λίθινος αἰὼν*, εἶναι λίαν σημαντικὴ, καθότι ὁ λίθος ἦτο ἐπ' αὐτῆς ὅ,τι μετὰ ταῦτα ἐπὶ τῶν μετεγενεστέρων γενεῶν τὸ μέταλλον· καὶ καθὼς ἐπὶ τῶν νεωτέρων χρόνων καταγίνονται παντὶ σθένει εἰς τὴν ἐξόρυξιν καὶ τὴν παντοειδῆ διασκευὴν τῶν μετάλλων, κατὰ τὰς διαφόρους οἰκονομικὰς ἡμῶν χρείας, οὕτω καὶ οἱ τῆς λιθίνου ἐποχῆς καταγίνοντο περὶ τὴν διάφορον ἐφαρμογὴν τῶν λίθων εἰς πάσας τὰς ἀνάγκας, κατασκευάζοντες διὰ μὲν τῶν μεγάλων οἰκοδομῶν, διὰ δὲ τῶν μικροτέρων διαφόρου εἶδους σκεύη καὶ ἐργαλεῖα, ὡς στερούμενοι χαλκοῦ τε καὶ σιδήρου. Ἐκ τούτου δῆλον γίνεται ὅτι οἱ λίθοι ἀπετέλουν οὐσιωδестаτήν καὶ ὠρελιμωτάτην ὕλην· διὸ καὶ πᾶσα ἡ φροντίς αὐτῶν περιεστρέφετο πάλαι περὶ τὴν εἰς τὰς διαφόρους αὐτῶν ἀνάγκας καταλληλοτέρης χρήσεως τῶν λίθων, ὡς γίνεται ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας περὶ τῶν μετάλλων. Τὴν κατὰ τοῦτο πείραν καὶ ἐμπειρίαν τῶν πρώτων γενεῶν ἐκληρονόμου αἱ ἐπόμεναι,

αἵτινες, ὡς ἐκ τῶν ἀπαντωμένων μεγίστων κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν δυσκολιῶν, ἀναλόγως μάλιστα τῶν ὁποίων εἶχον τότε μέσων, ἠναγκάζοντο νὰ μελετῶσιν ἀκριβέστερον καὶ μετὰ σπουδῆς τὸ προκείμενον ζήτημα, καὶ οὕτως ἐφθασαν νὰ ἐπινοήσωσι μέσα καὶ τρόπους, εἰς κατόρθωσιν ἔργων, αἵτινα σήμερον ἐλκύουσι τὴν θαυμασμόν. Ἡ δὲ τοιαύτη μελέτη συνέτεινεν οὐκ ὀλίγον καὶ εἰς τὸν καὶ τοι μικρὸν ἐξευγενισμόν αὐτῶν. Ὁ ἐξευγενισμὸς οὗτος δύναται κατὰ τινα τρόπον νὰ παραβληθῇ πρὸς τὸν τῶν ἡμετέρων ἐργατῶν, καὶ ἰδίως τὸν τῶν λιθοτόμων τῶν ἀσχολουμένων εἰς τὴν τομὴν τῶν βράχων, τὴν μεταφορὰν τῶν ἐξορυττομένων λίθων, καὶ τὴν δι' αὐτῶν κατασκευὴν περιφραγμάτων καὶ ἀκανονίστων τοίχων. Οἱ ἐργάται οὗτοι εἰσὶ λίαν ἐπιτήδειοι, καὶ ὅστις παρετήρησε μετὰ προσοχῆς τὰς ἐργασίας, ἥ ἔλαβεν ἀφορμὴν νὰ ἐξετάσῃ αὐτοὺς ἐπὶ ζητημάτων ἀφορώντων τὴν τέχνην αὐτῶν, εἶδεν ἀναμφιβόλως ὅτι γινώσκουσι κάλλιστα, καὶ τοι ἀγνοοῦντες τοὺς ἐπιστημονικοὺς λόγους, πῶς νὰ κινήσωσι μετ' εὐκολίας γιγαντιαίους λίθους, πῶς εὐκολώτερον καὶ ἄνευ θλάβης νὰ χωρίσωσιν εἰς διάφορα κατ' ἀρέσκειαν τμήματα τοὺς σκληροτάτους, καὶ τινι τρόπῳ νὰ μεταφέρωσιν αὐτοὺς εἰς μακροτάτας ἀποστάσεις. Διὸ συνήθως ἅμα ἐρωτῶμενοι ἀπαντῶσιν ἐτοίμως· « ἐντεῦθεν πρέπει νὰ ᾤθῃσωμεν τὸν κολοσσιαῖον τοῦτον λίθον ἵνα εὐκολώτερον κινηθῇ, ἢ ἐντεῦθεν πρέπει νὰ γίνῃ τοῦ λίθου τούτου ἡ τομὴ ἵνα μήπως τριβῇ. » Καὶ ἂν πρόκειται νὰ ἐκτελέσωσι τὸ προτεινόμενον, διαγράφουσι μετὰ γαιάνθρακος ἐπὶ τοῦ λίθου τὸ μέρος ὅπου πρέπει νὰ γίνῃ ἡ τομὴ· εἴτα ἐκτελοῦσιν αὐτὴν μετὰ τσαύτης δεξιότητος ἐπὶ τῆς σημειωθείσης γραμμῆς, ὥστε σπανιώτατα συμβαίνει νὰ πείσῃ τὸ ἐργαλεῖον ἐκτὸς τοῦ τέρματος, καὶ ὁ λίθος, καὶ τοι σκληρότατος καὶ κολοσσιαίου μεγέθους, νὰ μὴ διασχισθῇ εἰς ὀμαλώτατα καὶ λειοτάτην τὴν ἐπιφάνειαν ἔχοντα τμήματα. Καὶ ἐν τούτοις ὁ ἐμπειρότερος τῶν γεωλόγων ἢ ὀρυκτολόγων, ἀδυνατεῖ νὰ διαγρήψῃ τὴν γραμμὴν ταύτην μετὰ τσαύτης ἀ-

κριθείας, ἐπὶ τοῦ μέρους ὅπου πρόκειται νὰ γίνῃ ἡ τομὴ. Ἐὰν λοιπὸν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας, ὅτε ἡ τέχνη αὕτη δὲν ἀπολαύει πλέον τῆς αὐτῆς ὑπολήψεως ὡς ἐπὶ τῶν ἀρχαίων, παρ' οἷς πάντα τὰ οὐσιωδέστερα πρὸς οἰκονομικὴν καὶ θρησκευτικὴν χρῆσιν πράγματα κατεσκευάζοντο ἐκ λίθων, οἱ ἐργάται δεικνύουσι τοιαύτην ἐμπειρίαν, φανερόν ὅτι οἱ τῆς ἀρχαίας ἐποχῆς ἦσαν ἐτι μᾶλλον πλέον ἐμπειροί, ὡς φαίνεται ἐκ διαφόρων μέχρι τοῦδε σωζομένων, καὶ τὸν θαυμασμὸν ἡμῶν κινούντων ἔργων. Καὶ ὄντως, ἀρκεῖ νὰ παρατηρήσῃ τις τὰς τῶν βελῶν αὐτῶν ἀκίδας, τὰς μαχαίρας, καὶ αὐτοὺς τοὺς πελέκεις, ὑπὸ λίθου ὅλα ταῦτα κατεσκευασμένα, ἵνα εὐκόλως πεισθῇ ὅτι οὐδεὶς ἐκ τῶν καθ' ἡμᾶς τεχνιτῶν ἤθελε ποτὲ δυνηθῇ νὰ κατασκευάσῃ μὲ μόνα τὰ πρὸς τοιαύτην ἐργασίαν ἐν χρήσει παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἐργαλεῖα, οὐχὶ καὶ ὁμοίαις ἀξίας ἀκίδας, μαχαίρας, κλπ. ἀλλ' οὐδὲ χειροτέρας. Αὐτὸ τοῦτο λέγομεν καὶ περὶ τῆς κατασκευῆς τῶν νεκρικῶν καταλυμάτων, ἃ νῦν θεωρεῖται ἀδύνατον νὰ κατασκευασθῶσι μὲ μόνα τὰ τῶν ἀρχαίων μέσα. Ἄλλ' ἐνταῦθα γεννᾶται τὸ ζήτημα, πῶς ἡ τέχνη καὶ ἡ ἐπιτηδειότης αὕτη τῶν ἀρχαίων ἐξέλιπον κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους; Ἀναμφιβόλως ἕνεκα τῆς ἀχρηστίας τῶν λιθίνων σκευῶν, καὶ λοιπῶν πραγμάτων. Ἀφοῦ τὰ ἐκ μετάλλων σκεύη καὶ ἐργαλεῖα ἀντικατέστησαν τὰ ἐκ λίθου, καὶ οἱ θαυσκαφεῖς τάφοι τοὺς λιθοκτίστους, ἡ περὶ τὴν ἐπεξεργασίαν τῶν λίθων τέχνη ἐξέπεσε, καὶ θαμπηδὸν ἔμεινεν εἰς ἀχρησίαν, ὥστε μετὰ καιρὸν ἐλησμονήθη ἐντελῶς καὶ ὁ τρόπος τοῦ κατεργάζεσθαι ὡς καὶ τοῦ τέμνειν τοὺς σκληροὺς λίθους, καὶ μετακομίζειν εὐκόλως εἰς μακρὰς ἀποστάσεις τοὺς εὐμεγέθεις, ἄνευ τῶν νῦν ἐν χρήσει μηχανικῶν βοηθημάτων. Ἐπομένως ὁ ἀρχαιολόγος ὁ βουλόμενος νὰ σπουδάσῃ τὸν τρόπον καθ' ὃν οἱ ἀρχαῖοι κατεσκευάζον τὰ νεκρικὰ αὐτῶν καταλύματα, δὲν πρέπει νὰ προστρέξῃ εἰς τὰ ἐργαστήσια τῶν μηχανικῶν ἀλλὰ εἰς τοὺς χωρικοὺς ἐκείνους λιθοξόους, τοὺς ἐκ μόνης τῆς ἀπλῆς πείρας ὀδηγούμενους εἰς τὰς

ἐργασίας των, τὰς καὶ διὰ ἀπλουσιότητων μέσων καὶ ὀλιγίστων ἐργαλείων τελουμένας. Ἐπὶ τῇ ἐάσει λοιπὸν τῆς γενικῆς ταύτης καταστάσεως τῶν τοῦ λίθινου λεγομένου αἰῶνος λαῶν, θέλομεν ἐνταῦθα ἐξετάσει κατὰ ποῖον τρόπον, κατ' ἐμὴν γνώμην, κατεσκευάζον οὗτοι τὰ νεκρικὰ αὐτῶν καταλύματα διὰ τοσοῦτω ἀπλῶν μέσων.

2. Περὶ τῆς εὐρέσεως τῆς ἀναγκαίας ὕλης.

Πρώτη ἐργασία τοῦ ἐπιχειροῦντος οἰανδήποτε κατασκευὴν ἐστὶ φυσικῶς τῷ λόγῳ ἢ συλλογῇ τῆς ἀναγκαιᾶς ὕλης, καὶ ἡ ἀπαιτουμένη αὐτῆς προπαρασκευή· ὡς ἐκ τούτου δῆλον γίνεται ὅτι οἱ ἐκτελέσαντες τὴν κατασκευὴν τῶν νεκρικῶν καταλυμάτων ἢ τάφων, ἤρχισαν κατὰ πρῶτον συλλέγοντες τὴν ὕλην. Ἡ δ' εὕρεσις τῶν ἀναγκαίων λίθων οὐδεμίαν δυσκολίαν εἶχε κατὰ τοὺς ἀρχαίους ἐκείνους χρόνους, διότι πιθανῶς ἀνεύρισκον αὐτοὺς εἰς τὰ περίχωρα τῆς θέσεως, ἐν ᾗ ἐπρόκειτο νὰ οἰκοδομηθῇ ὁ τάφος· ἄλλως δὲ, ἐὰν ἀνεζητοῦντο εἰς μακρυνὰς χώρας, ἤθελε κατασταθῇ δυσκολωτάτη ἡ μετακόμισις αὐτῶν. Φρονῶ ὅτι οἱ κολοσσιᾶνοι κοκκωτοὶ λίθοι ἀνευρίσκοντο συνήθως εἰς τὰς πεδιάδας, καὶ ἰδίως εἰς τὰς παραλίους χώρας, ὅπου καὶ νῦν εἰσέτι οὐ σπανίζουσι. Παρατηρήθη μάλιστα ὅτι εἰς τὰς παραλίους χώρας ἀπαντᾶται πλῆθος τοιοῦτου εἶδους νεκρικῶν καταλυμάτων, καὶ ὡς ἐκ τούτου τινὲς εἰκάζουσιν ὅτι αἱ χῶραι αὗται κατεκοῦντο ἐξ ἀμνημονεύτων χρόνων, ὅπερ φαίνεται λίαν πιθανόν· διότι συμπερινομεν ὅτι δὲν ἔθαπτον τὸν νεκρὸν τοῦ συγγενοῦς· ἢ οἰκείου πολὺ μακρὰν τῆς κατοικίας του. Ἀλλὰ τὸ πλῆθος τῶν κατὰ τὰς παραλίους χώρας σωζομένων τάφων, δὲν πρέπει τάχα ν' ἀποδοθῇ εἰς τὴν κατὰ τὰς αὐτὰς χώρας ἀφρονίαν διαφύρῳν μεγάλων λίθων, χρησίμων εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν περὶ τῶν ὁ λόγος τάφων, καὶ δυσκόλως ἀλλαχοῦ μετακομιζομένων; Χωρὶς νὰ ἐπιμεινῶ ἐπὶ τῆς ιδέας ταύτης, περιορίζομαι ἀπλῶς νὰ

ἐφελκύνω τὴν προσοχὴν τῶν εἰδημόνων, καθόσον, καθ' ὅλους τοὺς λόγους, πιθανὸν φαίνεται ὅτι οἱ ἐπιχειρήσαντες τοιαύτας τινὰς οἰκοδομὰς, ἐπροσπάθησαν ὅσον μᾶλλον ἡδυνήθησαν νὰ ἔχῃσι πλησίον τοὺς πρὸς οἰκοδομὴν ἀναγκαίουںτας λίθους.

Μετὰ τὴν εὗρεσιν τῆς ἀναγκαίας ὕλης ἔπεται κατὰ φυσικὸν λόγον ἡ ἀνάλογος κατέργασαι αὐτῆς, ἥτοι τῶν λίθων. Ἐὰν παρατηρήσωμεν τὸ ἐσωτερικὸν τῶν ἀρχαίων τούτων τάφων, θέλομεν ἰδεῖ ὅτι οἱ τοῖχοι καὶ τὸ ἔδαφος εἰσὶν ὁμαλὰ καὶ λεῖα, ὅπερ δὲν δύναται νὰ γείνη ἐξ ἀνωμάτων λίθων, ὅποιοι οἱ τῶν πεδιάδων μας, καὶ μάλιστα τῶν παραλίων, ἐκ τὸς μόνον ἐν ὑποθέσωμεν σπανίαν τινὰ ἐπισυμβᾶσαν ἐξαίρεσιν· ἔπεται ἄρα ὅτι οἱ εὐμεγέθεις λίθοι, οἱ ἀποτελοῦντες τὰς οἰκοδομὰς ταύτας, κατεργάσθησαν ἐπὶ τῷ ἀπαιτουμένῳ πρὸς τοιαύτας οἰκοδομὰς σκοπῷ. Πιθανὸν δὲ κατεργάσθησαν καὶ εἰς τὸ αὐτὸ ἐκεῖνο μέρος, εἰς ὃ φυσικῶς ὑπῆρχον, καθότι τοιουτοτρόπως ἡλαττοῦντο αἱ τῆς μετακομίσεως δυσκολαί, ὡς ἐλαττωμένου ἐπαισθητῶς τοῦ ὄγκου αὐτῶν. Ἀλλ' ἐνταῦθα γεννᾶται τὸ ζήτημα, τίνι τρόπῳ διεσχίζοντο τοσοῦτον σκληροὶ καὶ κολοσσιαῖοι λίθοι εἰς ὁμοιομερεῖς ὄγκους, καὶ λεῖας ἔχοντας τὰς ἐπιφανείας, μὲ ἐργαλεῖα ξύλινα, ἢ ἐκ λίθου ὅποια μετεχειρίζοντο τὴν ἐποχὴν ἐκείνην; Ὅτι δὲ εἰς τοῦτο ἐπετύγγανον οὐδεμία ἀμφιβολία, ὡς σαφῶς μαρτυρεῖται ὑπὸ τῶν πρὸ ὀφθαλμῶν ἡμῶν μυρίων σωζομένων οἰκοδομημάτων, ὥστε δὲν μένει νὰ ἐξετάσωμεν ἢ τὸν τρόπον αὐτὸν δι' οὗ ἐπετύγγανον. Ἴσως δὲν ἐμβρατεύσωμεν ἀκριβῶς εἰς τὴν μέθοδον τῶν ἀρχαίων· ἀλλ' ὅπως δῆποτε ὁ ἀρχαιολόγος δύναται, ὡς ἀνωτέρω εἶπον, νὰ ὀδηγηθῇ εἰς τὰς περὶ τοῦτου ἐρεῦνας τοῦ ἀπὸ τὴν μέθοδον, ἣν ἀκολουθοῦσιν οἱ καθ' ἡμᾶς χωρικοὶ λιθοτόμοι τῶν ἀκατεργάστων καὶ κοινῶν λίθων. Ποῖα λοιπὸν μέσα μεταχειρίζονται οὗτοι; Τὸ ὕδωρ, τὸ πῦρ, τὴν σφήναν, καὶ τὸ ρόμπλον, ἰδοὺ τὰ μέσα καὶ ἐργαλεῖα αὐτῶν. Γνωρίζοντες ἐκ τῆς ἀπλῆς πείρας ποῖον τὸ καταλληλότερον μέρος, καὶ πόθεν δύναται εὐκολώτερον νὰ χωρισθῇ ὁ βράχος, χαράττου-

σιν ἐν τῇ θέσει ταύτῃ καὶ κατὰ τὴν διεύθυνσιν, καθ' ἣν προ-
τίθενται νὰ σχίσωσιν αὐτὸν, εἶδος αὐλακος, ὃν πληροῦσιν ἐνίο-
τε ὕδατος, μέλλοντος νὰ λιμνάζῃ ἐν αὐτῷ· μετὰ δὲ τὴν ἐρ-
γασίαν ταύτην περικυκλοῦσι διὰ πυρὸς τὸν λίθον, ἡ σχημα-
τίζουνσιν ὑπ' αὐτὸν πυρεῖον δυνάμενον νὰ πυρακτώσῃ αὐτὸν,
μέχρις οὗ κατασταθῇ ὅσον τὸ δυνατὸν εὐθραυστότερος· τοῦτου
δὲ γενομένου, ἐμπήγουσιν ἀνάλογον ἀριθμῶν σφηνῶν θλίβον-
τες αὐτὰς διὰ ῥοπάλου, καὶ τοιουτοτρόπως ἐπιτυγχάνουσι,
διὰ τῆς ἀπλουστάτης ταύτης μεθόδου νὰ διασχίσωσι τοὺς
βράχους εἰς τμήματα ὁμαλώτατα καὶ λείαν ἔχοντα τὴν ἐπι-
φάνειαν, ὥσαντι ἐτέμοντο διὰ πρίονος.

ὑποθέτω λοιπὸν ὅτι οἱ τοῦ λιθίνου αἰῶνος μετεχειρίζοντο
ὁμοίαν τινὰ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον μέθοδον· δηλαδὴ, ἀ-
φοῦ πρότερον ὠρίζετο τὸ μέρος ὅπου προέκειτο νὰ διαχωρισθῇ
ὁ λίθος, ἐχάραττον διὰ τινος λιθίνου ἐργαλείου τὸν ἀναγκαῖ-
ον αὐλακα, τὸν ὁποῖον ἐπλήρουν ὕδατος, εἴτα διὰ τοῦ πυρὸς,
καὶ τινων λιθίνων ἢ ξυλίνων σφηνῶν καὶ ῥοπάλων, ἐπεράτουν
τὴν ἐργασίαν τόσῳ μᾶλλον εὐκολώτερον, ὅσον οἱ στιβαροὶ αὐ-
τῶν βραχίονες δὲν ἐστεροῦντο ῥώμης.

Πέποιθα ὅτι καὶ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας ἀκόμη ἡδύνατο κάλ-
ιστα νὰ γίνῃ αὐτὸ τοῦτο διὰ τοῦ ἰδίου τρόπου· πολλῶν δὲ
μᾶλλον τότε ὅτε οἱ ἐργάται εἶχον πλειοτέραν ἀσκήσιν καὶ ἐ-
πιτηδειότητα ἔνεκα τῆς συνεχεστέρας ἐργασίας ὡς ἐκ τοῦ
θηρησκευτικοῦ καθήκοντος. Οἱ ἀρχιτέκτονες, οἱ ἐπασχοληθέντες
εἰς τὴν οἰκοδομὴν τῶν τάφων τούτων, εἶχον πιθανῶς τῷ λόγῳ
τὴν ἀπαιτουμένην ὕλην ἡτοιμασμένην πρὶν ἢ ἀρχίσωσι τὴν
κατασκευήν.

3. Περὶ τῆς εἰς τὴν ἀπαιτουμένην θέσει

μετακομίσεως τῆς ὕλης.

Ἡ μετακόμισις τῆς ὕλης δὲν ἦτο βεβαίως εὐκολος κατ' ἐ-
κείνας μάλιστα τὰς ἐποχάς, ὅτε ἦσαν πάντα ἄγνωστα τὰ

νῦν ἐν χρήσει μηχανικά μέσα, καὶ ἔτι μᾶλλον καθίστατο δυσκολωτάτη καὶ τρόπον τινὰ ὁλως διόλου ἀκατόρθωτος, ὁσάκις προέκειτο νὰ μετακομισθῶσι θάλαξ δι' ἑδῶν δυσβάτων καὶ ἀνωμάλων. Καὶ ὁμως τοιαύτη τις μετακομιδὴ διὰ τῶν ἀπλῶν τούτων μέσων ἤθελεν εἶσθαι καὶ τὴν σήμερον, κατ' ἐμὴν γνώμην, κατόρθωτή, πολλῶ δὲ μᾶλλον κατ' ἐκείνας τὰς ἀρχαίας ἐποχάς, ὅτε εἶχον πλειοτέραν ὡς πρὸς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο ἐμπειρίαν καὶ ζέπιν, καθὼ κινούμενοι ὑπὸ μεγάλου συμφέροντος, καὶ θρησκευτικοῦ συγχρόνως αἰσθήματος.

Τὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμενα μέσα εἰσὶν ἀπλουστάτα, ὡς συγκείμενα ἐκ μόνον ξυλίνων σπηνῶν, μοχλῶν, ξυλίνων κυλίνδρων, ῥοπάλων, χορδῶν ἐκ δέρατος, καὶ μακρῶν δοκῶν ἢ κονταρίων, ἴσως δὲ καὶ ἀχθοφόρων ζώων, ἐνὶ λόγῳ τοιούτων ὅποια ἠδύναντο κάλλιστα νὰ διαθέσωπιν οἱ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἄνθρωποι. Φέρε ἰδῶμεν νῦν ἀκριβῶς καὶ κατ' ἰδίαν ἕκαστον τῶν μέσων τούτων. Καὶ περὶ μὲν τοῦ ῥοπάλου σημειωτέον, ὅτι τὸ ἐκ ξύλου, ὃ συνήθως κινεῖται ὑπὸ ἐνὸς μόνου, δὲν εἶναι ἀρκετὰ ἰσχυρόν, ὅσον καὶ ἂν ὑποτεθῇ μεγάλον, ἵνα κινήσῃ μέγαν ὄγκον, ἰδίως εἰς δυσχερεῖς θέσεις, ὅποια τὰ ἀνωφερῆ μέρη, ἢ αἱ ἐσχαιαὶ τῶν ὑψηλῶν παραλίων. Τούτου ἕνεκα ἀπαιτεῖται καὶ ἐργαλεῖον ἀνωτέρας δυνάμεως καὶ ὑπὸ πολλῶν ἀνδρῶν συγχρόνως κινήτεον· οὐδὲ ἠδύναντο οἱ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης νὰ στερεῶνται τοιούτου ἐργαλείου, ὄντος εὐκόλου καὶ ἀπλουστάτης κατασκευῆς· καὶ τοιοῦτον θεωρῶ τὰς ἀκινήτους δοκοὺς, δηλαδὴ μακρόν τι ξύλον ὅσον τὸ δυνατόν εὐθύ, καὶ συγχρόνως περιτετυλιγμένον κατὰ διαστήματα ἐκ χορδῶν δέρατος, ἢ ἐκ σχοινίων, εἰς τρόπον τοιοῦτον, ὥστε τὰς ἄκρας τῶν χορδῶν τούτων νὰ δύνανται εὐκόλως νὰ κρατῶσι καὶ ν' ἀπολύωσι πλείονες συγχρόνως χεῖρες. Τὸ ὑποτιθέμενον τοῦτο ἐργαλεῖον δυνατόν νὰ ᾔτο κατὰ προσέγγισιν ὡς τὸ ἐφεξῆς σχέδιον.

Τοιοῦτό τι ῥόπαλον ἡ δοκὸς ἠδύναντο κάλλιστα νὰ ἰσολογισθῇ πρὸς τὴν δύναμιν δέκα ἀνδρῶν· ἐπομένως ἡ ἐνέργεια αὐτοῦ ἦθελεν εἶσθαι οὐ μικρά.

Περὶ δὲ τῶν ἀχθοφόρων ζῶων ἐνδεχόμενον, καὶ τοι ἀρχαίως γνωστῶν τῶν ἱππων ἐν ταῖς ἀρκτικάῃς χώραις, νὰ μὴ μεταχειρίζοντο αὐτούς, ὡς οὐδενὸς τεκμηρίου τοιαύτης χρήσεως· σωζομένου ἐν τοῖς τάφοις τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Ἀλλ' ὡσαύτως ἐνδεχόμενον νὰ μεταχειρίζοντο ἄλλα εἶδη ζῶων, καθόσον αἱ ἀρχαῖαι ἀρκτῶναι ἱστορίαι (sagas) ἀναφέρουσιν ὅτι οἱ βούβαλοι ἐχρησίμευον πρὸς μεταφορὰν, ὡς θέλομεν ἰδεῖ κατωτέρω, εὐμεγέθων λίθων.

Ὑποθέτω λοιπὸν ὅτι βοηθήματα καὶ ἐργαλεῖα, κινούμενα ἰδίως ὑπὸ ῥωμαλέων χειρῶν, ἤρκουν πρὸς μετακομιδὴν ἀπὸ τῆς παρχίας ἡ ἀλλαχόθεν τῶν διασχισθέντων καὶ προετοιμασθέντων λίθων, μέχρι τῆς διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ τάφου προσδιωρισμένης θέσεως. Διὰ τῶν σπηνῶν, ῥοπάλων καὶ μοχλῶν ἠδύναντο εὐκόλως ν' ἀνυψώσωσι μέχρι· ἐνὸς ἀπὸ τῆς γῆς ποδὸς τοῦ· καὶ τοι ὀγκώδεις λίθους, ἀνυψούντες πρότερον τὴν μίαν καὶ ἀκολούθως τὴν ἐτέραν αὐτῶν ἄκρην, καὶ οὕτω νὰ εἰσαγάγωσιν ὑπὸ αὐτοῦ· κυλίνδρους ξυλίνους, ἥτοι δοκοὺς στρογγύλας, δυναμένας νὰ χρησιμεύσωσιν ἀντὶ τροχαλιῶν. Τεθέντος δὲ ἅπαξ τοῦ λίθου ἐκ τῆς λείας αὐτοῦ πλευρᾶς ἐπὶ τῆς δοκοῦ, ἀπηρτεῖτο ν' ἀνυψωθῇ ἐκ δευτέρου, ἵνα διὰ τῆς παρθέσεως ἐτέρων κυλίνδρων μεταξὺ τοῦ λίθου καὶ τῆς δοκοῦ κατασταθῇ πλέον εὐκόλος ἡ μετακίνησις· ἠδύναντο ἀκολούθως νὰ περιτυλίξωσι τὸν λίθον διὰ χορδῶν, αἱ νὰ ἔλκωσι συγχρόνως χεῖρες ἀνδρῶν καὶ ἀχθοφόρα ζῶα. Τὴν ἐνέργειαν δὲ τῶν ἐπὶ τοῦ λίθου ἐνεργουσῶν τούτων δυνάμεων ἠδύναντο νὰ υποστηρίξωσι διὰ τῶν ῥοπάλων ἡ κονταρίων, ἰδίως κατὰ τὰ ἀνωφερῆ μέρη. Καὶ ἵνα μὴ ὀπισθοπορήσῃ, ἡ καὶ ἀπλῶς πρὸς ἀνακούρυσιν, ὑπεστήριζον πιθανῶς τὸν οὕτω κινούμενον λίθον διὰ τῶν σπηνῶν. Οἱ κύλινδροι, οἱ διὰ τῆς πρὸς τὸ πρόσω κινήσεως τοῦ λίθου ἐλευθερούμενοι, προσετίθεντο πιθανῶς

ἐμπροσθεν, καὶ οὕτω καθεξῆς, ἐὰν δὲν προσελαμβάνοντο νέοι. Τὸ αὐτὸ ἐγένετο ἀναμφιβόλως καὶ ὡς πρὸς τὰς δοκοῦς, ὡς ἂν οὐκ ὁ λίθος προχωρῶν ἐπ' αὐτῶν ἔφθανε μέχρι τέρατος.

Τοιαύτην ἢ παραπλησίαν μέθοδον, ὑποθέτω, ἠκολούθουν οἱ ἀρχαῖοι εἰς τὴν μετακομιδὴν τῶν κολοσσιαίων λίθων· ἀλλ' οἱ ἀδῆποτε καὶ ἂν ἠκολούθουν, νομίζω ὅτι διὰ τοῦ προαναφερομένου τρόπου ἡδύνατο ἄνευ δυσκολίας νὰ γίνη ἡ μετακομιδὴ τῶν ἐν τοῖς ἀρχαίοις τάφοις λίθων· ἐπομένως μένει ἀναμφιβόλως ὅτι ἡ μετακομιδὴ αὕτη ἐτελεῖτο οὕτω πῶς.

Οὐδεμίαν ἐν τοσούτῳ πληροφορίαν ἱστορικὴν δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου κατὰ τὴν μνησθεῖσαν ἐποχὴν· σώζεται ὅμως παράδοσις τις ἀναφερομένη παρὰ τοῦ Δανου χρονολόγου Σάξωνος, τοῦ ποιούντος μνεῖαν τοῦ τάφου τοῦ ἀνεγερθέντος παρὰ τοῦ Ἀράλδου τοῦ καὶ κυανοῦ ὁδόντος ἐπικαλουμένου, εἰς τὴν μητέρα αὐτοῦ Θυρήν, τὴν τοῦ Δανεβόδου. Ἡ παράδοσις αὕτη, καὶ τοι πάντῃ δραματικῇ, στηρίζεται πιθανῶς τῷ λόγῳ ἐπὶ ἄλλων ἀρχαιοτέρων παραδόσεων.

Ὁ Σάξων οὗτος ἀναφέρει ὅτι ὁ βασιλεὺς Ἀράλδος εὗρεν ἐπὶ τοῦ παραλίου Ἰουτλανδίας ὑπέρογκον κοκκωτὸν λίθον, ὃν διὰ συνδρομῆς πολλῶν ἀνδρῶν τε καὶ βουβάλων μετέφερεν εἰς τὴν προσδιωρισμένην διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ τάφου θέσιν. Κατ' αὐτὴν ἐκείνην τὴν ἐποχὴν καὶ ὁ ἐπαναστάτης υἱὸς αὐτοῦ Σιέ-νονος ἐκηρύχθη βασιλεὺς. Ἐνῶ λοιπὸν ἐγένετο ἡ τοῦ λίθου μετακομιδὴ, προστίθησιν ὁ αὐτὸς χρονολόγος, ἐπῆλθεν ἀνθρωπὸς τις πρὸς ὃν ἀποταθεὶς μεγαλοῤῥημονῶν ὁ βασιλεὺς, ἠρώτησεν αὐτὸν ἂν ποτὲ ἄλλοτε εἶδεν ὑπὸ ἀνθρωπίνων δυνάμεων κινήθῃν τὸσούτῳ ὑπερμεγέθει ὄγκον. Ὁ δὲ ἀπήντησε μετ' ἐτοιμότητος τάδε· « Ναὶ Μεγαλειότατε, εἶδον δι' ἀνθρωπίνων δυνάμεων νὰ κινήθῃ ὄγκος πολὺ μεγαλύτερος τούτου, καθότι πρὸ μικροῦ σοὶ ἀπέσυρον ὅλον τὸ κράτος τῆς Δανίας. Ὅθεν κρίνε μόνος ποῖος τῶν ὄγκων τούτων εἶναι ὁ μεγαλύτερος. » Οὗτοι εἰσὶ κατὰ γράμμα οἱ τῆς παραδόσεως λόγοι, εἰς οὓς γίνεται μνεῖα τοῦ κολοσσιαίου λίθου, τοῦ εὗρε-

θέντος παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ ἢ τὰ παράλια, καὶ καί-
κειθεν μετακομισθέντος εἰς τὸ προσδιωρισμένον διὰ τὸν τάρον
μέρος, τῇ ἐνεργείᾳ ἀνθρώπων τε καὶ θουράλων.

(Σημ.—Ἐν τῇ ὑπὸ Βεδέλου δανικῇ μεταφράσει τῶν χρο-
νικῶν τοῦ Σάξωνος, σελ. 215, γίνεται μνεία καὶ ἱππων· ἀλλ'
ἐν τῷ παρ' ἐμοῦ ἐξετασθέντι πρωτοτύπῳ οὐδ' οὕτως ἀνεγέρεται
ὅτι ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ἔγινε χρῆσις ἱππων).

4. Περὶ τῆς κυρίως κατασκευῆς τῶν νεκρικῶν

καταλυμάτων.

Συλλεχθέντος ὅλου τοῦ ὑλικοῦ, συμπεριλαμβανομένων καὶ
τῶν διεσχισμένων λίθων, ἐπελαμβάνοντο τῆς οἰκοδομῆς τοῦ
κτιρίου, δηλαδὴ ἔστενον κυκλοειδῶς τοὺς λίθους τοὺς ἀπαρτί-
ζοντας τὰ πλευρὰ ἢ τοὺς τοίχους, καὶ ἐπέθετον τὸν πρὸς
στέγασμα ὠρισμένον μέγαν λίθον. Ἡ ἀνύψωσις τοῦ κολοσσι-
αίου τούτου λίθου τοῦ ἀποτελοῦντος τὴν ὀροφὴν, πιθανῶς ἐ-
προξένει πᾶσιν τὴν δυσκολίαν εἰς τὸν ἀρχιτέκτονα, καὶ τού-
του ἕνεκα ἠναγκάσθη καὶ γὰρ νὰ ὑποθέσω κατ' ἀρχὰς ὅτι οἱ
τάφοι οὗτοι ὠκοδομοῦντο ἐν τῇ αὐτῇ ἐκείνῃ θέσει, ἐν ᾗ προῦ-
πῆρχον οἱ κολοσσιαῖοι λίθοι, οἱ μέλλοντες νὰ χρησιμεύσωσι
πρὸς στέγασιν. Συνεπεία ὁμως μεταγενεστέρων σκέψεων ἵναγ-
κάσθη νὰ τροποποιήσω τὴν ὑπόθεσιν ταύτην.

Ἡ κατασκευὴ τῶν τάφων ἡδύνατο ἀναμφιβόλως νὰ γίνῃ κα-
τὰ δύο διαφόρους τρόπους, ποτὲ μὲν κατὰ τὸν ἕνα, ποτὲ δὲ
κατὰ τὸν ἄλλον, ἀνελόγως τῆς φύσεως τοῦ τόπου καὶ τῶν
λοιπῶν περιστάσεων. Ἦτοι ἡδύναντο ἢ νὰ θέτωσι πρότερον
τὸν ἄνω λίθον, οὕτως ὥστε νὰ ἔχη τὴν λεῖαν αὐτοῦ ἐπιφά-
νειαν πρὸς τὰ κάτω κατὰ τὴν θέσιν τοῦ οἰκοδομήματος, καὶ
ἀκολούθως νὰ ὑποστηρίξωσιν αὐτὸν διὰ τῶν λίθων τῶν πα-
ρειῶν, ἢ νὰ στήνωσι πρότερον τοὺς τῶν παρειῶν θίλους, καὶ
εἰτα νὰ θέτωσιν ἐπ' αὐτῶν τὸν μέγαν λίθον εἰς εἶδος στέγης.

Κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον ὑπέθεσα κατ' ἀρχὰς ὅτι ἐγίνετο ἡ οἰκοδομή, καὶ τὰς περὶ τοῦτου παρατηρήσεις μου ἐδημοσί-
ευσα πρὸ τεσσάρων ἐτῶν διὰ τῆς *Ἀρχαιολογικῆς ἐπιθεωρή-
σεως* (*Antiquarisk Tidsskrift*) τῶν ἐτῶν 1852—1854,
σελ. 6—8, ὅπου παραπέμπω καὶ νῦν τὸν ἀναγνώστην, φέρων
τὴν παρατήρησιν ὅτι τότε ἐφρόνουν ὅτι οἱ τάφοι κατασκευά-
ζοντο κατ' ἀνάγκην εἰς τὸ μέρος ἔνθα ὑπῆρχον οἱ κολοσσαῖοι
λίθοι, ἐνῶ νῦν πιστεύω κάλλιστα ὅτι ὠκοδομοῦντο κατ' ἀρέ-
σκειαν εἰς οἰκνδῆποτε θέσιν.

Ὑποθέτω ὅτι ἀφοῦ μετέφερον διὰ τοῦ εἰρημένου τρόπου
καὶ ὡς παριστᾷ ἡ ἐξῆς εἰκὼν τὸν πρὸς στέγην ὠρισμένον
λίθον, ἔθετον αὐτὸν μὲ τὴν λείαν αὐτοῦ ἐπιφάνειαν πρὸς τὰ
κάτω, καὶ εἰς θέσιν ὑψηλὴν, καὶ ἐλαφρῶς πως κεκλιμένην,

καὶ οὕτως ἐσκαπτον τὸν τάφον ὑπὸ τὸν λίθον κατὰ τὸ ὕψω-
μα τοῦ ἐδάφους, ἀφίνοντες τὴν γῆν ὑπὸ τὸν λίθον, ἵνα χρη-
σιμεύσῃ πρὸς ὑποστήριγμα αὐτοῦ, μέχρις οὗ ἤθελον τεθῇ ὅλοι
τῶν παρειῶν οἱ λίθοι· ὅτε ἐκτοπιζομένης τῆς ὑπὸ τὸν λίθον
γῆς, οὗτος ἔμενε μετέωρος ἐπὶ τῶν παρειῶν, ὡς παριστᾷ ἡ
ἀκόλουθος εἰκὼν·

Κλείοντες εἶτα ὅλας τὰς θυρίδας καὶ ὅπας τοῦ οἰκοδομή-
ματος διὰ μικροτέρων λίθων ἢ συντριμμάτων καὶ λιπαρᾶς
γῆς, ἀπίθμετον τοὺς νεκροὺς, προσθέτοντες ἐπὶ τέλους τὸν λί-

θον τὸν χρησιμεύοντα ἀντὶ θύρας. Ὁ δὲ τῆς ὀροφῆς λίθος ἐκαλύπτετο μὲ γῆν ἴσην τῆς ὁσῆς συνεσωρεύετο περὶ τὸν τάφον, ἣτις ἐπομένως μετεπέρατο ἵνα ἀνυψωθῶσιν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους αἱ παρειαὶ ἢ οἱ τοῖχοι τοῦ τάφου.

Παρατηρητέον ὅτι πολλοὶ τῶν τάφων τῶν ὠκοδομημένων εἰς ὑψηλὰς θέσεις, εἰςὶ τρόπον τινὰ ἐμπεφυτευμένοι ὑπὸ τὸ ἐδαφος πλέον τοῦ ἐνὸς πῆχεως, οὕτως ὥστε οἱ λίθοι οἱ ἀποτελοῦντες τὰ πλευρὰ τοῦ τάφου καὶ φέροντες τὸν κολοσσιαῖον λίθον, μόλις ἐξέχουσιν ἓνα πόδα ἐκ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς. Οἱ τοιοῦτοι ἰδίως τάφοι, πιστεύω κάλλιστα, κατασκευάσθησαν κατὰ τὸν ὑποῖον προανέφερα τρόπον.

Ἐλθωμεν ἤδη ἐπὶ τὸν δεύτερον τρόπον τῆς κατασκευῆς, ὅστις ἐνίοτε ἴσως ὑπῆρξεν εὐκολώτερος καὶ φυσικώτερος. Τελεῖται μὲν οὗτος ἀντιστρόφως, ἄγει ὁμοῦς εἰς τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα. Οὕτως ὑποθέτω ὅτι ὁ ἀρχιτέκτων ὁ μεταχειριζόμενος τὴν μέθοδον ταύτην, ἄρχεται ἀπὸ τῆς εἰς ἐπίπεδον μέρους κύκλῳ τοποθετήσεως τῶν λίθων τῶν πρὸς ἀπαρτισμὸν τῶν πλευρῶν τοῦ τάφου διωρισμένων, οἵτινες διετίθεντο ὡς ἔγγιστα κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ ἐξῆς σχεδιογραφήματος παριστανόμενον τρόπον.

Τοῦτου γενομένου ἐπληρῶτο τὸ ἄνω μέρος τοῦ τάφου καὶ ἡ εἰσόδος ἐξ ἀργίλου καὶ ἄμμου λιθοκολλημένων ἀρκοῦντως ἵνα τὸ ὅλον κτίριον ἀντέχῃ, καὶ ἰδίως κατὰ τὴν ἐπ' αὐτοῦ ἐπίθεσιν τοῦ πρὸς στέγασιν κολοσσιαίου λίθου ἢ λίθων. Μετὰ ταῦτα ἐπισωρεύοντες χώμα περὶ τὸν τάφον, καὶ ἰδίως κατὰ τὸ μέρος ἀφ' ὅπου προέκειτο ν' ἀναβιβάσθῃ ὁ πρὸς ἀπαρτισμὸν τῆς στέγης λίθος, ἐσχημάτιζον εἶδος ἐπιπέδου ἐλαφρῶς κεκλιμένου, ἀπὸ τῆς κορυφῆς τῶν ἐστημένων λίθων μέχρι τῆς

ἐπιρρανεῖα· τοῦ ἐδάφους. Τὸ δὲ κεκλιμένον τοῦτο ἐπίπεδον ἔπρεπε νὰ ἔχῃ ἀρκετὴν στερεότητα, ἵνα ἀντέχῃ εἰς τὸ βάρος τῶν δοκῶν ἐφ' ὧν μετεγέροντο οἱ κολοσιαῖοι λίθοι, μετὰ τὴν μεταφορὰν τῶν ὁποίων κατεστρέφετο ἴσως τὸ μνησθὲν ἐπίπεδον, καὶ ἡ ἀποτελοῦσα αὐτὸ γῆ ἐχρησίμευε πιθανῶς ἵνα περικαλύψῃ τοὺς αὐτοὺς τάφους.

Ἡ δὲ δυσκολωτέρα πρῶτη τῶν ἐργασιῶν ἀνύψωσις τοῦ λίθου, ἐτελεῖτο κατὰ τὸν αὐτὸν ἀπαρραλλάκτως τρόπον ὡς καὶ ὁ τῆς μετακομιδῆς αὐτοῦ· τοῦτέστιν ἔθετον παραλλήλως δύο ἢ τρεῖς μακρὰς δοκοὺς ἐπὶ τοῦ κεκλιμένου ἐπιπέδου ἐκτεινομένης ἀπὸ τῆς κορυφῆς τῶν ἐστημένων λίθων μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὀριζοντίου ἐδάφους, εἰτα πλησιάζοντες τὸν λίθον πρὸς τὰς κάτω ἄκρας τῶν δοκῶν, ὥθουν αὐτὸν πρὸς ταύτας, ἐφ' ὧν συγχρόνως ὑπῆρχον ξύλινοι κύλινδροι διατεθειμένοι παραλλήλως μὲν ἀλλήλοις, ὀρθογωνίως δὲ πρὸς τὰς δοκοὺς, οὕτως ὥστε νὰ χρησιμεύσιν ἀντὶ τροχῶν εἰς τὸν ἐπ' αὐτῶν λίθον, ἀπαρραλλάκτως ὡς παριστᾷ ἡ ἐφεξῆς εἰκὼν.

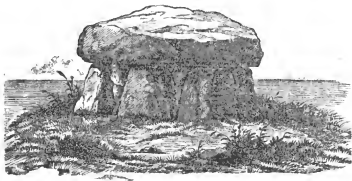
Ἡ δὲ ἐπὶ τῶν δοκῶν τούτων μέχρι τῆς ὀροφῆς μετακομιδὴ τοῦ κολοσιαίου λίθου ἐδύνατο νὰ γίνῃ διὰ μοχλῶν, κονταρίων, σφηνῶν, ἴσως δὲ καὶ διὰ τῆς συγχρόνου δυνάμεως ἀνθρώπων τε καὶ ζώων. Τῶν δὲ πλευρῶν τοῦ τάφου καὶ τοῦ κεκλιμένου ἐπιπέδου ὄντων καλῶς πρότερον στερεωμένων, ἡδύνατο κάλλιστα καὶ ἄνευ ἐλαχίστης βλάβης ν' ἀνθέξωσιν εἰς τὸ βῆρος τοῦ καὶ τοι τοσοῦτον ὀγκώδους λίθου. Οὕτω καὶ αἱ δοκοί, κείμεναι ὁλοσχερῶς καθ' ὅλην αὐτῶν τὴν ἑκτασιν, ἐπὶ τοῦ κεκλιμένου ἐπιπέδου οὐδόλως συνετρίβοντο· καὶ ἂν ποτὲ τοιοῦτὸ τι συνέβαινε, θὰ συνετρίβοντο κατὰ τὴν ἄνω ἄκρην, τὴν κειμένην ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῶν πλευρῶν τοῦ τάφου,

ὅταν ὁ μέγας λίθος ἤθελε φθάσει ἐπὶ τῆς κορυφῆς ταύτης. Ἄλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ ἔργον εὐρίσκετο ἤδη πεπεραιωμένον· καὶ τὰ συντρίμματα τῶν δοκῶν ἠδύναντο εὐκόλως ν' ἀφαιρεθῶσιν ἐκ τῆς θέσεως αὐτῶν. Ἐὰν ἀντὶ ἐνὸς λίθου ἀπητοῦντο πρὸς στέγασμα τοῦ τάφου δύο ἢ πλείονες, τότε ἀναμφιβόλως ἐπανελαμβάνετο ἐκάστοτε ἡ αὐτὴ διὰ τοῦ κεκλιμένου ἐπιπέδου ἐργασία μετακομιδῆς. Μετὰ τὸ στέγασμα δὲ ὑπελείπετο ἀπλῆ τις καὶ εὐκόλος πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ ὅλου ἔργου ἐργασία, δηλονότι ἡ ἐκκένωσις τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ τάφου, ἡ ἐπίχρισις τῶν παρειῶν καὶ ἡ πλήρωσις τῶν τυχόν ὑπαρχουσῶν ὀπῶν διὰ χερμαθίων, ἀργίλου, καὶ γῆς. Ἀποπεραιουμένου δὲ οὕτω τοῦ οἰκοδομήματος ἐναπετίθετο βεβαίως ὁ νεκρὸς, τελουμένης ἱεροτελεστίας, εἴτα ἐκλείετο ἡ εἴσοδος, τὸ δὲ ὅλον κτίριον ἐκαλύπτετο ἀπὸ γῆν καὶ ἰδίως ἀπ' αὐτὴν ἐκείνην ἴσως τὴν χρησιμεύσασαν κατὰ τὰς προηγουμένας ἀνάγκας τῆς κατασκευῆς τοῦ κεκλιμένου ἐπιπέδου καὶ αὐτοῦ τοῦ τάφου. Καὶ ἰδοὺ τίνοι τρόπῳ κατεσκευάζοντο τὰ στρογγύλα ἢ ἐπιμήκη ἀνυψώματα, τ' ἀπαντώμενα πολλαχοῦ τῶν πεδιάδων ἡμῶν, καὶ ἐμπεριέχοντα ἐν τοῖς σπλάγγνοις αὐτῶν τὰ κολοσσιᾶκα νεκρικὰ τῶν προπατόρων ἡμῶν καταλύματα τὰ καὶ γνωστὰ ὑπὸ τὴν συνήθη ὀνομασίαν *Πρόδρομοι γιγάντων*.

Κατὰ δύο διαφόρους, ὡς εἶδομεν, τρόπους ἠδύναντο νὰ κατασκευασθῶσι τὰ κτίρια ταῦτα· ποῖον δὲ τούτων ἐπρωτίμων εἶναι πάντῃ ἀδιάφορον εἰς ἡμᾶς, διότι ἀμφοτέρω εἰς τὸ αὐτὸ φέρουσιν ἀποτέλεσμα· ἡ προτίμησις ἄρα τοῦτου ἡ ἐκείνου ἐπήγαγεν ἴσως ἀπὸ τὰς τοπικὰς περιστάσεις, ἢ καὶ ἀπλῶς ἀπὸ τὴν ἀρέσκειαν τοῦ διευθύνοντος τὸ ἔργον ἀρχιτέκτονος. Ὅπως δὴποτε φρονῶ ὅτι ἀπέδειξα ἀρκούντως πῶς ἄνευ τῶν σήμερον ἐν χρήσει μηχανικῶν μέσων, καὶ διὰ μόνον τῶν μέσων καὶ ἐργαλείων τῶν ἐν χρήσει παρὰ τοῖς ἐπὶ τοῦ λιθίνου λεγομένου αἰῶνος προπατόροις ἡμῶν, ἦτον εὐκόλον νὰ κατα-

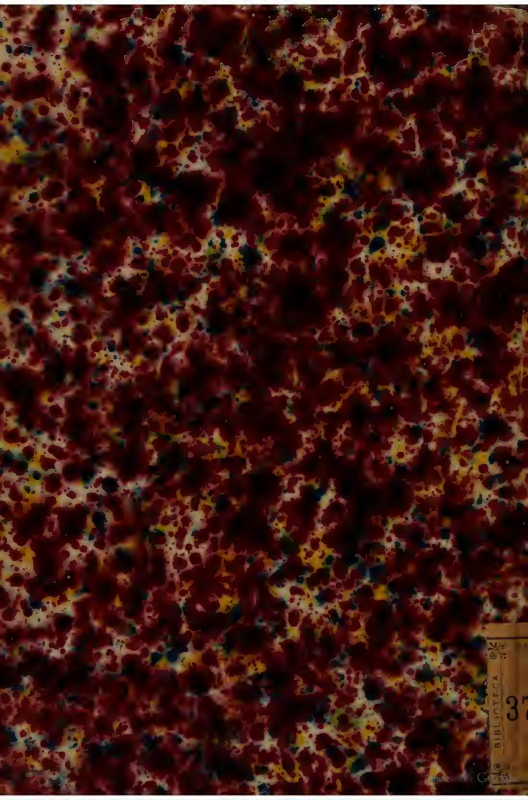
σκευασθῶσι τὰ κολοσσιαῖα νεκρικὰ καταλύματα, τὰ ὑπὸ πάντων τοσοῦτον θαυμαζόμενα. Οὐδόλως ἀρνούμαι ὅτι ἡμπορεῖ τις νὰ ὑπονοήσῃ καὶ ἄλλας τινὰς μεθόδους πρὸς κατασκευὴν τοιούτων κτιρίων, καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἐὰν ἄλλη τις ἀποδειχθῇ ἐλλογωτέρα καὶ πλέον σύμφωνος πρὸς τὰς γνώσεις τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, θέλω πρῶτος παραδεχθῇ αὐτήν, προτιμῶν αἰείποτε τὴν μᾶλλον πρὸς τὴν ἀλήθειαν προσεγγίζουσαν.

(Ἡ παρατιθεμένη εἰκὼν παριστᾷ ὁλοσχερῇ τάφον ἐκ τῶν καλουμένων *Προδόμων γιγάντων*, ἐξ οὗ ἀφηρέθη ἡ πέριξ γῆ ἢ παριστῶσα αὐτὸν ἐν εἶδει λοφίσκου.)

№ 823723

BIBLIOTECA

35